C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\G\Grimmove, br\bratri Grimmove - Tri bratri.pdb

PDB Name: Tři bratři
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXt
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 2.2.2003
Modification Date: 2.2.2003
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

Tři bratři

Wilhelm a Jacob Grimmové

Přeložila a souhlas s publikací dala Jitka Janečková
Zdroj http://www.pohadky.org/index.html

Byl jednou jeden muž, který měl tři syny a žádné jiné jmění, než ten dům, ve kterém bydlili. A protože by rád jednomu z nich před smrtí ten dům předal, ale jako otec miloval jednoho stejně jako druhého, tak nevěděl, co si má počít, neboť dům, který byl po předcích, prodat a peníze pak rozdělit nechtěl.

Nakonec si konečně věděl rady a pravil k synům:

"Jděte do světa a vyučte se tam nějakému řemeslu, a až se vrátíte, kdo mi nejlepší mistrovský kousek předvede, ten dům zdědí."

S tím synové souhlasili, ten nejstarší se chtěl stát podkovářem, ten druhý lazebníkem, ten třetí učitelem šermu. Tak si určili čas, ve kterém se zase setkají, a vydali se do světa. Každému z nich se podařilo najít mistra ve svém oboru a tomu umění se od něj vyučit.

Kovář podkovával královské koně a říkal si: "Nemohu nic ztratit, jenom získat dům."

Lazebník holil urozené muže a taky si myslel, že dům již mu patří. Učitel šermu obdržel mnoho ran, ale zatnul zuby a nenechal se odradit, neboť si vždy říkal:

"Nebudeš se bát ran, pak dům jistě dostaneš."

Ve stanoveném čase se sešli opět u otce, ale nevěděli, kde vzít nejlepší příležitost, aby mu své umění ukázali, sedli si tedy společně před dům a radili se. Jak tak seděli, běžel najednou kolem zajíc.

"Aj," zvolal lazebník: "to přichází jako na zavolanou."

Popadl umyvadlo a mýdlo, a když zajíc přiběhl blíž, pak ho namydlil v plném běhu, taky mu oholil v plném běhu fousky, aniž ho byl říznul či mu jen vlásek zkřivil.

"To se mí líbí," řekl otec: "jestli nic lepšího ti druzí dva nepředvedou, dům je tvůj."

Dlouho to netrvalo, jel kolem pán v kočáře.

"Nyní ti já otče ukáží, co dovedu" řekl podkovář a skočil na kočár, strhnul koni, který cválal, všechny čtyři podkovy a přibil mu v běhu všechny čtyři nové.

"No ty si pořádný chlapák," řekl otec: "umíš svoji práci opravdu dobře, stejně jako tvůj bratr, no nevím, komu z vás dům dám."

Tu řekl ten třetí: "Otče, nechej i mne svoje umění ukázat."

Když bylo začalo pršet, tu vytáhl svůj kord a sekal jím nad hlavou tak rychle, že na něj ani kapka nedopadla, a když déšť byl zesílil, a nakonec to jako z konve lilo, sekal kordem stále rychleji a zůstal stále suchý, jako kdyby měl střechu nad hlavou.

Když to byl otec viděl, velmi se podivil a řekl:

"Ty jsi mi nejlepší mistrovský kousek ukázal, synu, dům je tvůj"

S tím byli i jeho bratři souhlasili, a protože se velmi rádi měli, zůstali nakonec v tom domě žít všichni tři společně, a protože mistři svého oboru byli, hodně peněz si vydělali a dobře se jim vedlo.

Tak žili spokojeně až do vysokého stáří, a když jeden z nich onemocněl a umřel, ti druzí dva se tak trápili, že taky onemocněli a zemřeli. Tak byli ti tři, protože se tak milovali, všichni tři do jednoho hrobu uloženi.